

Arrest

nr. 50 259 van 27 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2010 tot weigering van afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die *loco* advocaat L. WALLEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VIJVER, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, dient op 2 juli 2007 bij de Belgische ambassade te Pakistan een aanvraag in voor een visum gezinshereniging in functie van zijn Belgische zoon.

Op 14 februari 2008 wordt deze visumaanvraag geweigerd.

Op 2 april 2008 dient verzoeker bij de Belgische ambassade te Pakistan een nieuwe aanvraag in voor een visum gezinshereniging.

Op 18 september 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze visumaanvraag wordt geweigerd.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 45 887 van 29 juni 2010 wordt deze beslissing vernietigd.

Verwerende partij stelt een cassatieberoep in bij de Raad van State tegen dit arrest, dat op 10 augustus 2010 toelaatbaar wordt verklaard bij beschikking nr. 5964.

Op 14 juli 2010 deelt verwerende partij aan de raadsman van verzoeker mee dat er geen nieuwe beslissing zal worden genomen inzake de visumaanvraag van verzoeker gelet op het ingediende cassatieberoep.

Op 5 augustus 2010 vraagt de raadsman van verzoeker dat er een beslissing wordt genomen inzake de visumaanvraag.

Op 18 augustus 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid een nieuwe beslissing tot weigering van afgifte van een visum. Dit vormt de bestreden beslissing

“(…)

Ik moet u met spijt mededelen dat het visum op 18/08/2010 geweigerd werd, wegens de volgende motieven:

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde bij arrest dd. 29/06/2010 de beslissing tot weigering van de afgifte van een visumtype D (gezinshereniging) dd. 18/09/2009 (R.V.V., nr. 45.887 van 29 juni 2010). Gelieve betrokkene deze nieuwe beslissing te betekenen.

"Deze beslissing geschiedt onder voorbehoud van alle rechten en in afwachting van een uitspraak door de Raad van State nopens het ingediende cassatieberoep."

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat Dienst Vreemdelingenzaken een visumaanvraag ontving op naam van K. J.(...), geboren op 10/10/1950, van Pakistaanse nationaliteit, omzijn zoon K. T. M.(...), geboren op 03/12/1973, van Belgische nationaliteit, in België te vervoegen;

Overwegende dat ter staving van de visumaanvraag documenten werden voorgelegd waaruit bleek dat mijnheer, die nog gehuwd is in Pakistan en nog twee minderjarige kinderen ten laste heeft, geen inkomsten zou hebben en zijn zoon in België hem enkele malen geld zou overgeschreven hebben.

Overwegende dat de documenten die ter staving van de visumaanvraag werden voorgelegd, echter niet aantoonde dat de zoon en schoondochter in België over voldoende bestaansmiddelen beschikten om een bijkomende persoon ten laste te nemen;

Bijgevolg werd het dossier op 05/09/2008 in uitstel geplaatst en werden betrokkenen verzocht een bewijs van de inkomsten van de dochter en schoonzoon in België en, indien van toepassing, een scheidingsakte van de aanvrager voor te leggen;

Overwegende dat tot op heden het aanslagbiljet 2006 van mijnheer K. T.(...) en de belastingsaangifte van 2007 van mijnheer K. T.(...) werden voorgelegd; Overwegende dat enkel het aanslagbiljet 2006 van mijnheer K. T.(...) weerhouden kan worden aangezien het voorgelegde document ter staving van de inkomsten van het jaar 2007 geen officieel document betrof;

Overwegende dat hieruit blijkt dat mijnheer K. T.(...) en zijn echtgenote onvoldoende inkomsten hebben om een bijkomende persoon ten laste te nemen.

Bijgevolg is op onvoldoende wijze aangetoond dat betrokkene ten laste is van zijn zoon en schoondochter in België.

Tot op heden werden er geen nieuwe elementen bij het dossier gevoegd waaruit blijkt dat de heer K. T.(...) effectief ten laste is van zijn zoon en schoondochter.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan waarin hij de schending aanvoert van “artikel 12bis, § 2, 3de lid van de vreemdelingenwet in samenhang met de artikelen 10, § 1, 1°; 40ter en 40bis, § 2, 1ste lid, 4° en het gezag van gewijsde van een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen”.

2.2. In de nota stelt verwerende partij onder andere dat verzoeker in de toelichting van het middel in gebreke blijft in te gaan op de door hem opgeworpen schending van het gezag van gewijsde van een beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2.3. Waar verwerende partij aanvoert dat het tweede middel onontvankelijk is omdat verzoeker de schending van het gezag van gewijsde van een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet met concrete gegevens uiteenzet, merkt de Raad op verzoeker dit onderdeel van het middel inderdaad niet met concrete gegevens uiteenzet. Verzoeker voert enkel aan *“Na de vernietiging van een bestuursdaad een nieuwe beslissing nemen die identiek is aan degene die werd vernietigd is een vorm van “contempt of Court” (belediging van de rechtbank) en zeker geen daad van goed bestuur”*.

De Raad merkt echter op dat volgens de rechtspraak van de Raad van State, de schending van het gezag van gewijsde van een arrest als een ambtshalve middel kan worden aangevoerd (RvS 13 november 2001, nr. 100.761). De Raad werpt bijgevolg als ambtshalve middel op dat het gezag van gewijsde van zijn arrest nr. 45 887 van 29 juni 2010 wordt geschonden.

Bij arrest nr. 45 887 heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van 18 september 2009 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging vernietigd, op grond van de schending van artikel 12bis, § 2, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) omdat de termijn voor het nemen van een beslissing, eventueel met verlenging, verstreken was.

Verwerende partij heeft tegen dit arrest een cassatieberoep ingesteld bij de Raad van State, dat toelaatbaar werd verklaard bij beschikking van 10 augustus 2010.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verwerende partij beslist om geen nieuwe beslissing te nemen omdat zij het verloop van dit toelaatbaar verklaard cassatieberoep wil afwachten, maar vervolgens neemt zij toch, op verzoek van verzoekers raadsman, een nieuwe beslissing inzake de visumaanvraag. In deze beslissing van 18 augustus 2010 wordt gewezen op het vernietigingsarrest van de Raad, op het toelaatbaar verklaarde cassatieberoep dat hangende is bij de Raad van State en vervolgens worden identiek dezelfde motieven vermeld als in de vernietigde beslissing, met toevoeging van volgend motief: *“Tot op heden werden er geen nieuwe elementen bij het dossier gevoegd waaruit blijkt dat de heer K. T.(...) effectief ten laste is van zijn zoon en schoondochter.”*

De Raad merkt op dat een cassatieberoep bij de Raad van State geen schorsende werking heeft. Het vernietigingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 45 887 van 18 september 2009 heeft momenteel gelding en gezag van gewijsde.

De nieuwe beslissing inzake de weigering van verzoekers visum is gesteund op identiek dezelfde motieven als de vernietigde beslissing, namelijk dat verzoeker op onvoldoende wijze heeft aangetoond ten laste te zijn van zijn zoon en schoondochter in België, met als bijkomend motief dat er tot op heden geen nieuwe elementen bij het dossier werden gevoegd waaruit blijkt dat verzoeker effectief ten laste is van zijn zoon en schoondochter. Dit bijkomend motief strookt met de gegevens van het dossier, maar in de bestreden beslissing wordt niet tegemoet gekomen aan het vernietigingsarrest van de Raad.

Door opnieuw een beslissing te nemen met dezelfde hoofdmotieven als de vernietigde beslissing, begaat verwerende partij de onwettigheid die tot de vernietiging van de eerste bestreden beslissing heeft geleid. Verwerende partij schendt hiermee het gezag van gewijsde van arrest nr. 45 887. Dit middel belangt de openbare orde aan en wordt ambtshalve opgeworpen (RvS 13 november 2001, nr. 100.761).

Het ambtshalve opgeworpen middel is gegrond, de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 augustus 2010 tot weigering van afgifte van een visum wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

A. DE SMET